Rozdział 1

Ustalenia początkowe

Definicja 1.1. [1, s. 253] Niech M będzie przestrzeń Hausdorffa lokalnie homeomorficzna z ustaloną przestrzenią Banacha E. Wówczas przestrzeń M nazywamy rozmaitością topologiczną

Niech Ω_{χ} będzie otoczeniem otwartym pewnego $\chi \in M$, φ będzie homeomorfizmem $M \supset \Omega_{\chi} \to \chi(\Omega_{\chi}) \subset E$. Wówczas φ nazywamy mapq.

Definicja 1.2. [1, s. 41] Niech (X, τ) będzie przestrzenią Hausdorffa, przy czym X jest grupą z działaniem grupowym $X \times X \ni (x, y) \to x\dot{y} \in X$ i elementem neutralnym e. Przestrzeń (X, τ) nazywa się grupą topologiczną, gdy odwzorowania:

$$X \times X \ni (x, y) \to x\dot{y} \in Y,$$

 $X \ni x \to x^{-1} \in X$

są ciągłe.

Definicja 1.3. [1, s. 253] *Strukturą różniczkowalną* (albo też *atlasem*) klasy p nazywa się taką rodzinę $\{(\chi, \Omega_{\chi})\}$ map, że:

- (a) Rodzina $\{\Omega_\chi\}$ stanowi otwarte pokrycie przestrzeni M (tzn. każdy punkt $x \in M$ ma otoczenie homeomorficzne z podzbiorem w E).
- (b) Jeśli (χ_1,Ω_{χ_1}) i $(\chi_2,\Omega_{\chi_2}),$ to odw
zorowanie

$$(\chi_1 \circ \chi_2^{-1}) : E \supset \chi_2(\Omega_{\chi_1} \cap \Omega_{\chi_2}) \to \chi_1(\Omega_{\chi_1} \cap \Omega_{chi_2}) \subset E$$

jest dyfeomorfizmem klasy p (odwzorowaniem p razy różniczkowalnym w sposób ciągły, mającym odwzorowanie odwrotne, również klasy p razy różniczkowalne w sposób ciągły).

Definicja 1.4. [1, s. 253] Atlas A nazywamy atlasem zupełnym klasy p, jeśli dodanie do niego mapy powoduje, że otrzymany atlas nie będzie już klasy p.

Definicja 1.5. [1, s. 253] Parę $(M, \{(\chi, \Omega_{\chi})\})$, gdzie M jest przestrzenią Hausdorffa, a $\{(\chi, \Omega_{\chi})\}$ jest atlasem zupełnym klasy p, nazywa się rozmaitością różniczkowalną klasy p, modelowaną na przestrzeni Banacha E

Definicja 1.6. [1, s. 300] Niech W, M będą rozmaitościami różniczkowalnymi, $p:W\to M$ surjekcją (rzutem) różniczkowalną, F przestrzenią topologiczną, a G efektywną różcznikowalną grupą odwzorowań przestrzeni F na siebie. Jeżeli

- (a) istnieje pokrycie otwarte $(\Omega_i, i \in I)$ przestrzeni M oraz takie dyfeomorfizmy $h_i: p^{-1}(\Omega_i) \to \Omega_i \times F$, że odwzorywują "włókno" $p^{-1}(x)$ na $\{x\} \times F$,
- (b) istnieją odwzorowania $g_{ij}: \Omega_{ij} \to G$ dla $i, j \in I$ takie, że $h_i \circ h_j^{-1}(a, f) = (a, g_{ij}(a)f)$ dla $a \in \Omega_{ij}, f \in F$,

to zespół W = (W, p, M, F, G) nazywamy przestrzenią wiązki, F włóknem typowym, G grupą struktury wiązki, g_{ij} odwzorowaniem przejścia, h_i mapami, a zespół wszystkich tych danych wiązką różniczkowalną.

Definicja 1.7. [2, s. 17] Niech U będzie otwartym podzbiorem \mathbb{R}^n , $k \geq 1$. Równanie postaci

(1.1)
$$F(D^k u(x), D^{k-1} u(x), \dots, Du(x), u(x), x) = 0, (x \in U)$$

nazywamy równaniem różniczkowym cząstkowym k-tego rzędu; funkcja

$$F: \mathbb{R}^{n^k} \times \mathbb{R}^{n^{k-1}} \times \cdots \times \mathbb{R}^n \times \mathbb{R} \times U \to \mathbb{R}$$

jest dana, zaś $u:U\to\mathbb{R}$ jest niewiadomą.

Definicja 1.8. [2, s. 18]

(i) Powiemy, że równanie cząstkowe (1.1) jest liniowe, jeśli jest postaci

$$\sum_{|\alpha| \le k} a_{\alpha}(x) D^{\alpha} u = f(x)$$

(ii) Równanie (1.1) jest półliniowe lub inaczej semiliniowe, jeśli jest postaci

$$\sum_{|\alpha|=k} a_{\alpha}(x) D^{\alpha} u + a_0(D^{k-1} u, \dots, Du, u, x) = 0$$

(iii) Równanie (1.1) jest quasi-liniowe, jeśli jest postaci

$$\sum_{|\alpha|=k} a_{\alpha}(D^{k-1}u, \dots, Du, u, x)D^{\alpha}u + a_{0}(D^{k-1}u, \dots, Du, u, x) = 0$$

(iv) Równanie (1.1) jest całkowicie nieliniowe, jeśli funkcja F zależy nieliniowo od pochodnych najwyższego rzędu.

Bibliografia

- [1] Krzysztof Maurin. Analiza, Wstęp do analizy globalnej. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 1971.
- [2] Lawrence C. Evans. $R\'ownania\ r\'o\'zniczkowe\ cząstkowe$. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2002.